

сердца́хъ свои́хъ: Чтò сѣй такъ глаголетъ хъдлы.“ [ст. 6 и 7].
 Вые книжници, лицемѣри и клеветници, говорите хъдлы, а не Христосъ.
 Той Христосъ, когото вые укорявате, има, като Богъ, власть
 да прости на разслабленнѣм грѣховеы: защото има, като Богъ, си-
 ла да исцѣли разслабленнѣм отъ болѣсть-та. И тзѣ хъдлы ли говори
 Той, като оѹчи? хъдлы ли, като прощава и исцѣлава? това ли вы сз-
 блазнава? това ли ви ѣде сърдцето? това ли вы побѣждава, и остри
 языка ви на осжженіе? Елдшателке? моаж вы да разсждите, що е
 причината, коато побѣждава книжницыты, да говорятъ сз такава
 страсть противъ Господа, който стрѣва чюдеса: Христосъ учи, Хри-
 стосъ чудодѣйствѣва: книжницити видатъ, че сѣ стича безброино мно-
 жество народъ да сдѣша побченіето Мв: книжницити видатъ, че вси-
 ти человекѣци сѣ удивелаватъ, и нѣкои Го вѣрватъ за голѣмъ пророкъ,
 нѣкои за Истиненъ Богъ: и отъ това сѣ сзблазнаватъ, и осжждаватъ, и
 говорятъ ѣвно, че Той хъдлы. Шо е това? Зависть, Зависть, коато
 ненавижда всичко добро: Зависть, коато укорява дѣмьты и чюде-
 сата на Едного Въплзценнаго Бога, като злохъдленіѣм. Отъ което азъ
 възпріемамъ днесъ причинъ, сз коато да мож да вы увѣщааж, за да
 отѣгнѣвате, колкото е възможно, отъ такава человеконенавистна и
 Богоненавистна страсть. Сега ще ви докаажъ, първо, какво нѣщо е,
 и дрѣго, какво прави зависть-та.

ЧАСТЬ ПЪРВА.

Завистьта е предначинателното сѣмѣ на всѣко зло, първородното
 порожденіе на грѣха, първата отравителна мръсота, коато е омърсила
 небето и земьтъ; първиатъ тлетворенъ пламькъ, който е запалилъ
 огъна на вѣчната мжка. Най-първиатъ, който е сзгрѣшилъ на небето
 сз гордость-та, е былъ денницата: най-първиатъ, който е сзгрѣшилъ
 въ раѣ сз преслѣшаніето, былъ Адамъ: най-първиатъ, който е сзгрѣ-
 шилъ сѣдъ изгнаніето сз убійството, былъ Каинъ. Из на първыты
 тыѣ, и голѣмыты грѣхове, на денницата, на Адама, на Каина, все
 зависть-та е была причината.

Съ зависть най-напредъ сѣ помрачилъ голѣмиатъ онзи начал-
 никъ на ангелыты, върховнѣмъ надъ серафимыты, най-краснѣмъ ден-
 ница, който изгрѣва сѣтрина. Испърво той видѣлъ неизрѣченъ хъ-